

De Galilea al món

Dc, 20/05/2020 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

La darrera aparició de Jesús als deixebles explicada per Mateu en el seu evangeli (Mt 28,16-20) la llegim avui, festivitat de l'Ascensió del Senyor. La trobada / aparició té lloc a Galilea i a la muntanya indicada per Jesús, dues dades geogràfiques que il·luminen l'esdeveniment. La muntanya té un marcat protagonisme en l'evangeli de Mateu: és el lloc de la superació de les temptacions satàniques (4,9), del sermó de la muntanya (5,1), de la multiplicació dels pans (15,21) i de la transfiguració (17,1). A l'Antic Testament és el lloc on Déu es manifesta i fa el do de Llei (Ex 19). La muntanya marca el to singular i rellevant de l'esdeveniment.

Jesús ha fet anar els seus deixebles a Galilea i, des d'allí, els encoratja a començar la missió de predicar. No hauria estat millor començar per Jerusalem on, per la quantitat de gent que hi residia, un auditori nombrós estava assegurat?. Jesús fa anar els seus deixebles a Galilea perquè comencin per on ell va començar, vol que siguin ells que facin tot el procés que ell ha fet. Es tracta de repetir la mateixa experiència de Jesús, mort inclosa. Continuar des de Jerusalem l'obra de Jesús corre el perill d'estalviar-se la mort. El text evangèlic és una clara invitació a repetir l'experiència de Jesús en tots els seus passos, sense estalviar-ne cap.

“He rebut plena autoritat al cel i a la terra” (v.18). La majoria de comentaristes admeten actualment que l'evangeli de Mateu fou compost a la ciutat d'Antioquia de Síria. La comunitat dins la qual s'originà aquest escrit visqué sota la pressió de dos grans poders, el de la sinagoga jueva i el poder del governador, representant imperial, encarnació de la prepotència imperial de Roma. L'enfrontament amb la sinagoga fou dur i acabà amb la ruptura. Pel que fa a l'imperi romà, calgué viure dins d'ell sense compartir-ne la ideologia. Encarada a aquestes dues autoritats, la sinagoga i l'imperi, emergeix ara l'autoritat de Jesús. Jesús havia esquivat manifestar l'origen de la seva autoritat a requeriment dels sacerdots i notables del poble: “Qui te l'ha donat aquesta autoritat?” (21,23). Ara s'aclareixen les coses. La construcció en passiva és un indicatiu clar que el qui li ha donat l'autoritat és Déu, el Pare, l'autoritat de Jesús és l'autoritat de Déu que el converteix en intèrpret indiscutible de la Llei (7,29) i per això pot, amb tota coherència, enviar els deixebles a predicar el que ell els ha ensenyat: “doncs jo us dic”.

Els destinataris de la missió dels deixebles són els pobles de la terra, les nacions. En terminologia bíblica són els pagans, és a dir, els qui no formen part del poble d'Israel. En l'evangeli de Mateu es produeix un gir significatiu pel que fa a l'oferiment de salvació. En un principi, l'acció alliberadora de Jesús va destinada a les “ovelles perdudes del poble d'Israel” (15,24), però davant el rebuig d'Israel plasmat en la paràbola dels vinyaters (21,33-46) es produeix el tomb i la missió s'amplia i es dirigeix als pagans. Amb el rebuig, Israel deixa escapar la salvació i s'obre un camp de missió que pren un abast universal. El trencament de la comunitat cristiana d'Antioquia amb la sinagoga tindrà com a resultat la recerca d'un nou espai missional; els no jueus, els gentils habitants d'Antioquia, alguns dels quals ja han començat a formar part de la comunitat, rebran ara la missió evangelitzadora de la comunitat de Mateu.

La missió no serà fàcil, predicar als pagans és com jugar en camp contrari, les

adversitats estan assegurades. A l'Antic Testament davant les situacions difícils ressona la paraula encoratjadora del Senyor: "Jo seré amb tu" (Ex 4,12; Js 1,5.9; 2 Sa 7,9; Jr 1,9). Ara la sentim dita per Jesús: "Jo seré amb vosaltres". La promesa augura que, malgrat les dificultats , l'èxit de la missió està assegurat.

Festivitat de l'Ascensió del Senyor. 24 de Maig de 2020